

РЕШЕНИЕ

№ 25948

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 27.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **10911** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба вх. № РЛЦ25-ТД26-1826- [2]/02.10.2025г от „ХЕМУСХОТЕЛС“ АД,ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния член на Съвета на директорите (СД) Е. Б. срещу мълчалив отказ на Кмета на район „Л.“, СО по заявление № РЛЦ25-ТД26-1826/05.08.2025 г. с искане: да бъде издадено разрешение за поставяне на защитна мрежа съгласно изискванията на чл. 73 от НАРЕДБА за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО) ", на страничната фасада на сградата находяща се на [улица]. собственост на дружеството Заявител.

С жалбата се твърди, че след подаване на заявление № РЛЦ25-ТД26-1826/05.08.2025 г. до момента на подаване на жалбата до съда на 2.10.2025г. административния орган е бездействал.

С това, според жалбоподателя, бил формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК, чиято отмяна се иска с жалбата. Претендира се и присъждане на разноски.

Ответникът – Кмета на район „Л.“, Столична община в открито съдебно заседание чрез упълномощения си процесуален представител юрк. М. оспорва жалбата като недопустима и при алтернативност неоснователна като твърди, че са били налице процесуални пречки за издаване на исканото разрешение за поставяне. Моли за отхвърляне на жалбата, както и за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 76-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес и за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

На 03.06.2025 г. е съставен Констативен акт № КА004/03.06.2025 г. от длъжностни лица по чл. 223, ал. 2 ЗУТ при отдел „КСЕ“ към районна администрация „Л.“, с който е установено, че на югозападната фасада на сградата на хотел „Хемус“, разположена в УПИ 1-за хотел, кв. 136, м. „Л.“ II част, е поставен незаконно рекламно-информационен елемент с приблизителни размери 50 м x 15 м, без необходимите строителни книжа и разрешения по ЗУТ. Собственик на премахнатото съоръжение е „Метрополис Груп“ АД.

На 05.08.2025 г. „Хемусхотелс“ АД подава заявление вх. № РЛЦ25-ТД26-1826 за издаване на разрешение по чл. 73 от НПОРИМДЕРДТСО за поставяне на предпазна мрежа с рекламно изображение върху същата югозападна фасада. Към заявлението няма доказателства да са приложени документи и не е посочен и адрес за кореспонденция.

От районната администрация е изготвен отговор с указания за отстраняване на нередовности, изведен с изх. № РЛЦ25-ТД26-1826[1]/11.08.2025 г., в който районният кмет конкретно е указал на заявителя кои документи следва да бъдат представени съгласно чл. 73, ал. 5 от Наредбата - одобрен план за безопасност и здраве, разрешение за строеж за ремонтните работи, план-график на предвидените СМР с конкретни срокове, проектна документация по т. 7 от Приложение № 4 към чл. 28, ал. 3, както и документи за собственост.

Писмото е изпратено чрез универсален пощенски оператор „Български пощи“ на седалището и адреса на управление на „Хемусхотелс“ АД, вписани в Търговския регистър. Пратка с товарителница № PS10A081AQSSF е приета на 15.08.2025 г.; първото посещение на адреса е извършено на 20.08.2025 г.; второто - на 30.08.2025 г.; на 10.09.2025 г. пратката е върната като „непотърсена“ в районна администрация „Л.“./л.21 от делото/.

На 05.09.2025 г. е издадена Заповед № РЛЦ25-РА30-4 на Кмета на район „Л.“ За принудително премахване на незаконно поставения рекламно-информационен елемент. Заповедта е надлежно връчена на „Метрополис Груп“ АД със Съобщение от 14.09.2025 г.

На 02.10.2025 г. „Хемусхотелс“ АД подава настоящата жалба до АССГ, с която оспорва твърдяния мълчалив отказ на районния кмет по подаденото на 5.08.2025г. заявление.

Със заявление от 5.11.2025г. жалбоподателят чрез Д. Л. Р. представя инвестиционен проект за план за безопасност и здраве. /л.37/

С писмо от 18.11.2025г. Кмета на район „Л.“ връща ПБЗ за „Предпазна мрежа на фасадата на

сградата на хотел „Хемус“ за окомплектоване на документация.

На 16.01.2026г./л.67-68 от делото/ жалбоподателят представя в район „Л.“ проектна документация (части Архитектура, Конструкции и ПБЗ с план-график).

С писмо изх. № САГ26-АХ00-39(1)/25.03.2026 г. на Вр.и.д. главния архитект на Столична община преписката е върната по компетентност на Кмета на район „Л.". С това становище НАГ е приел, че правомощието за издаване на заповеди по чл. 73, ал. 1 от НПОРИМДЕРДТСО принадлежи на районния кмет, но е подчертал, че режимът по чл. 73 предполага наличието на одобрен план за безопасност и здраве и план-график на предвидените СМР с конкретни срокове.

С предписание изх. № РЛЦ25-ТД26-86-[13]/26.05.2026 г. на основание чл. 196, ал. 1 и ал. 3 ЗУТ районният кмет се е произнесъл изрично по съществото на представените документи, като е разпоредил предприемане на незабавни мерки по обезопасяване на фасадата чрез монтаж на предпазна мрежа в 7-дневен срок, приел е, че мерките са „спешни и само и единствено с обезопасителна функция", без да налагат разполагане на скеле, както и, че с предписанието „не се допуска използването на предпазна обезопасителна мрежа за рекламни цели, включително поставяне на рекламни изображения и послания".

За изясняване на обстоятелствата по делото беше назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза (СТЕ), която съдът като обективно изготвена и отговаряща на всички поставени въпроси, изцяло кредитира. В съдебно заседание вещото лице заявява, че не може да отговори на въпроса за момента на представяне на коментираната в заключението документация по заявлението на жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Производството пред ответника е образувано по заявление № РЛЦ25-ТД26-1826/05.08.2025 г. с искане: да бъде издадено разрешение за поставяне на защитна мрежа съгласно изискванията на чл. 73 от НАРЕДБА за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО) ", на страничната фасада на сградата находяща се на [улица]. собственост на дружеството Заявител. Доколкото в ЗУТ и приложимата наредба не е регламентиран срок за произнасяне на административния орган по подадено заявление с искане за издаване на разрешение за поставяне на рекламен елемент, приложима е общата разпоредба по чл.57 ал.1 от АПК и срокът за произнасяне е 14 дни от постъпване на заявлението. В настоящия случай, след подаване на заявлението на 05.08.2025 г., административният орган е реагирал чрез изготвяне на отговор с конкретни указания, изведен с изх. № РЛЦ25-ТД26-1826[1] от 11.08.2025 г. Това действие, осъществено в рамките на три работни дни от сезирането, представлява активна процесуална дейност, която обективно изключва квалификацията „бездействие".

Поради непосочване на адрес за кореспонденция в заявлението, писмото с указания е изпратено на седалището и адреса на управление на „Хемусхотелс" АД, вписани в Търговския регистър: [улица], [населено място]. Универсалният пощенски оператор е извършил две посещения на адреса (на 20.08.2025 г. и 30.08.2025 г.), след което на 10.09.2025 г. пратката е върната като „непотърсена".

Съгласно чл. 18а, ал. 8 и 9 АПК, когато адресатът не бъде намерен на адреса по Търговския

регистър и няма лице, което да получи кореспонденцията, връщането на пратката като „непотърсена“ съставлява редовно връчване. Като търговец, „Хемусхотелс“ АД носи риска и отговорността от неосигуряване на надлежно получаване на адресирана до него кореспонденция на седалището му по ТР. Жалбоподателят не може да черпи права от собственото си недобросъвестно поведение - принцип, изрично закрепен в чл. 8 ГПК във връзка с чл. 144 АПК и приложим към всяко производство.

С отправянето на конкретни указания за отстраняване на нередовности и надлежното им връчване, на основание чл. 30, ал. 2 АПК срокът за произнасяне на административния орган по чл. 57 АПК е спрял да тече до отстраняване на нередовностите от заявителя. При обективно неизпълнение на тези указания в продължение на месеци, законодателят не предвижда формиране на мълчалив отказ, а напротив, поставя задължение за заявителя да изпълни указанията, преди да очаква произнасяне по същество.

Събраните в хода на съдебното производство доказателства сочат , че към момента на сезиране на съда (02.10.2025 г.) в район „Л.“ не е била налице никаква проектна документация по заявлението. Такава е представена за първи път на 5.11.2025г. С писмо от 18.11.2025г. ответника отново е изискал окомплектоване на документацията и същата е допълнена на 16.01.2026 г.

Съдът счита , че не е налице мълчалив отказ и административният орган не е бездействал, а напротив реагирал е своевременно с конкретни указания, които жалбоподателят не е изпълнил с месеци. Доказателствата по делото сочат , че нередовността на първоначалното заявление е безспорна. Жалбоподателят сам признава тази нередовност , представяйки проектна документация едва в хода на съдебното производство.

С предписанието от 26.05.2026 г. кмета на район „Л.“ се е произнесъл изрично по същество, отказвайки именно рекламната функция на мрежата.

Съгласно чл.170, ал.2 от АПК, когато се оспорва отказ за издаване на административен акт, оспорващият трябва да установи, че са били налице условията за издаването му. В случая жалбоподателят не доказва, че са били налице предпоставките за издаване на разрешение за поставяне на рекламен елемент по подаденото от него заявление.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата, с която е сезиран е неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, определени в размер на 100 евро, съгласно чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, второ отделение, 76- ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх. № РЛЦ25-ТД26-1826- [2]/02.10.2025г от „ХЕМУСХОТЕЛС“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния член на Съвета на директорите (СД) Е. Б. срещу мълчалив отказ на Кмета на район „Л.", СО по заявление № РЛЦ25-ТД26-1826/05.08.2025 г. с искане: да бъде издадено разрешение за поставяне на защитна мрежа съгласно изискванията на чл. 73 от НАРЕДБА за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО) ", на страничната фасада на сградата находяща се на [улица]. собственост на дружеството

ОСЪЖДА „ХЕМУСХОТЕЛС“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сумата от 100 (сто) евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.